

תפ"ח (תל אביב) 65096-12-16 - מדינת ישראל-פרקליטות מחוז ת"א נ' אלון קסטיאל

פלילי - שיקולי ענישה

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (תל אביב) 65096-12-16 - מדינת ישראל-פרקליטות מחוז תא נ' אלון קסטיאל, תק-מח 2018(3),
6849(23/07/2018)";

בפני: כבי השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד כבי השופטת טלי חיימוביץ כבי

השופט גרשון גונטובניק

המאשימה הנאשם

גזר דין

גזר דין זה מותר לפרסום בכפוף לכן שאנו אוסרים פרסום של שמות המתלוננות ושל שמות העדים שהעידו בראיות לעונש ו/או מסרו את דבריהם בכתב (נ/1-2), וכן אנו אוסרים פרסום של כל פרט אחר שיש בו כדי לזהות את המתלוננות ו/או את העדים כאמור.

השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד:

הצדדים ערכו הסדר טיעון (במ/2) ללא הסכמה עונשית (למעט הפיצוי): כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), והורשע בעבירות הבאות - אישום ראשון: ניסיון אינוס, עבירה לפי סעיף 345 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - החוק) יחד עם סעיף 25 לחוק; אישום שני: מעשה מגונה בכוח - עבירה לפי סעיף 348 (ג1) לחוק; אישום שלישי: מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348 (ג) לחוק; אישום רביעי: הטרדה מינית - עבירה לפי סעיף 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח 1998, יחד עם סעיף 348 (ג) לחוק. במסגרת הסדר הטיעון במ/2 סוכם בין הצדדים שהנאשם יפקיד פיצויים לטובת המתלוננות בכתב האישום המתוקן כדלקמן: ₪ 50,000 עבור המתלוננת באישום הראשון, ₪ 50,000 עבור המתלוננת באישום השני, ₪ 15,000 עבור המתלוננת באישום השלישי ו-10,000 ₪ עבור המתלוננת באישום הרביעי. בנוסף, הוסכם כי התביעה תעתור לקבלת תסקירי נפגעות עבירה בעניין של המתלוננות נשוא האישומים השני והשלישי (עמי 10 לפרי), וההגנה תוכל לעתור לקבלת תסקיר אודות הנאשם. כאמור, לא היה הסדר לעונש. הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם והוגשו תסקירי נפגעות עבירה בעניין של המתלוננות שבאישומים השני והשלישי.

ביום 19.6.18 הצדדים טענו לעונש. התביעה עתרה לעונש של 8 שנות מאסר בפועל. ההגנה עתרה למאסר בפועל הנמוך משנה וחצי, ובניכוי ימי מעצר. הוגשה פסיקה.

אלה עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1), שבהן הודה הנאשם (תמצית):

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -
ע"י ב"כ עו"ד רוני מודריק
נגד
אלון קסטיאל - ע"י ב"כ עוה"ד רועי בלכר ומיטל דנינו

אישום ראשון: עובר ליום 28.8.07 במספר הזדמנויות, נפגשו הנאשם והמתלוננת, ש. (להלן - ש.). ביום 28.8.07 או בסמוך לכך, הגיעה ש. יחד עם חברה לבלות במועדו בתל אביב שהיה באותה עת בבעלות חלקית של הנאשם (להלן - המועדון) ופגשה שם בנאשם. הנאשם, ש. וחברה שתו משקאות אלכוהוליים על חשבונם של הנאשם. בהיותם במועדון, הציע הנאשם לש., להצטרף אליו לחדר אחורי במועדון, שם, לדבריו ישנו אלכוהול איכותי יותר (להלן - החדר האחורי). ש. הציעה להזמין את חברה להצטרף אליהם לשתיית האלכוהול בחדר האחורי, והנאשם דחה את הצעתה באומרו כי אינו מעוניין בנוכחותם של אנשים רבים והמתלוננת נעתרה. בהיות הנאשם וש. בחדר האחורי, אחז הנאשם בש. בחוזקה בבית השחי, הרים אותה והעמיד אותה על ארגז שהיה במקום, הצמיד אותה אל הקיר ורכן לעברה על מנת לנשקה. בתגובה אמרה ש. לנאשם "אני לא בעניין ויש לי חבר". הנאשם השיב לה ש"אף אחד לא צריך לדעת". כאשר הרימה ש. את כוס המשקה, הכניס הנאשם את ידו מתחת לשמלתה ותחתוניה של ש. וניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית, למרות בקשתה ממנו לחדול ממעשיו באומרה: "תפסיק, די זה לא לעניין". האירוע כולו ארך מספר שניות והנאשם חדל ממעשיו לאחר שבן זוגה, י., התקשר לטלפון שהיה ברשותה, והיא נמלטה מהמקום. במעשיו אלו, ניסה הנאשם לבעול את ש. שלא בהסכמתה החופשית בכך שניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, בניגוד לרצונה. באישום ראשון זה מיוחסת לנאשם עבירה של ניסיון אינוס.

אישום שני: ביום 10.12.15 או בסמוך לכך פגשה המתלוננת ע. (להלן - ע.) את הנאשם במועדון בתל אביב (להלן - המועדון). ביום 11.12.15 או בסמוך לכך, הציעה ע. לנאשם להצטרף לבילוי שלה עם חברה בשכונת פלורנטין (להלן - המקום), שם שהתה ע. בחברת חברים (להלן - החברים) ושתתה בחברתם אלכוהול. הנאשם הצטרף ל-ע. וחברה (להלן - החברה). הנאשם ו-ע. שתו וודקה ולאחר מכן נפרדו מהחברים שנותרו במקום, והלכו לקנות דבר מאכל בחנות סמוכה (להלן - החנות). בדרכם חזרה מהחנות למקום, ניסה הנאשם לנשק את ע.. ע. נרתעה לאחור ואמרה לנאשם, כי אינה מעוניינת בו. הנאשם וע. חזרו למקום, שם המשיכו לשתות אלכוהול. בהמשך, על פי הצעת הנאשם, הלכו הנאשם, ע. ואחד החברים י. (להלן - י.) למסיבה במועדון, שם שתתה ע. משקה אלכוהולי שהזמין עבורה הנאשם. מיד לאחר מכן חשה ע. ברע, היא ניגשה לשירותים במועדון ונעלה את הדלת. שם, הקיאה והתעלפה. ע. חולצה מהשירותים לאחר שהדלת נפרצה והנאשם ואחר הוציאו אותה אל מחוץ לתא השירותים. ע. התיישבה על רצפת השירותים וביקשה מהנאשם

והאחר לקרוא ל-י. חרף בקשתה, הנאשם והאחר ליוו אותה אל מחוץ למועדון, הנאשם נכנס עמה למונית והם נסעו לבית הוריה של ע. (להלן - הבית). במהלך הנסיעה במונית, שוב הקיאה ע. בהגיעם לבית, ע. התקשתה ללכת בכוחות עצמה לתוך הבית. בבית, כשע. חשה ברע, הפשיט אותה הנאשם מבגדיה והתפשט בעצמו. הנאשם השכיב את ע. על המיטה וחיך את איבר מינו בכוח באיבר מינה שלא בהסכמתה החופשית, ולמרות התנגדותה המפורשת. במעשיו אלו, ביצע הנאשם מעשה מגונה בכוח בע. שלא בהסכמתה החופשית. בבוקר שלמחרת נטל את ידה של ע., הניחה על איבר מינו, והניע אותה כך שתשפשף את איבר מינו. ע. הסיטה את ידה ואמרה לנאשם, כי היא אינה מעוניינת. לאחר מכן, אמרה ע. לנאשם כי הוא צריך ללכת. הנאשם המשיך לאונן בפני ע. עד אשר הגיע לפורקן. באישום שני זה מיוחסת לנאשם עבירה של מעשה מגונה בכוח.

אישום שלישי: ב-11 החודשים אפריל-מאי 2010, או בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה (להלן - המועד) בילו המתלוננת, ר. (להלן - ר.), הנאשם, ג. וה. (להלן ובהתאמה - ג.; ה.) במועדון בתל אביב (להלן - המועדון). במהלך הביולוי המשותף, שתו הארבעה משקאות אלכוהוליים, שאת חלקם הזמין עבורם הנאשם. במועד הנ"ל בשעה 04:00, או בסמוך לכך, ביקשה ה. לשוב לביתה. על פי הצעת הנאשם, הסיע הנאשם ברכבו (להלן - הרכב) את. ה. לביתה בליווי ג. ור. ולאחר מכן אמורים היו ר., ג. והנאשם לשוב להמשך בילוי במועדון. בהגיעם לצומת רחובות בתל אביב עצר הנאשם את רכבו, ה. ירדה מהרכב והחלה ללכת לכיוון ביתה וג. ירד מהרכב כדי לקנות מזון. ר. עברה לשבת לצד הנאשם והנאשם משך אותה אליו ונישק אותה בפניה. לאחר שר. הבהירה לנאשם, כי היא אינה מעוניינת בו, אחז הנאשם בשתי ידיה, משך אותה לעברו, ונישק אותה בפניה ובצווארה, שלא בהסכמתה, זאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. בתגובה לכך, בעטה ר. בדלת הרכב, שלא הייתה נעולה, הוציאה את רגליה מחוץ לרכב, שבה והבהירה לנאשם, כי היא אינה מעוניינת בו וביקשה, כי ישחרר את אחיזתו ממנה ויאפשר לה ללכת. רק לאחר ש-ה. שבה לרכב, ופתחה את דלתו, שחרר הנאשם את אחיזתו ב-ר. והיא יצאה מהרכב. באישום שלישי זה מיוחסת לנאשם עבירה של מעשה מגונה.

אישום רביעי: ביום 26.2.15 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת ק. (להלן - ק.) לבלות במועדון, הנאשם הזמינ אותה לשתות משקה אלכוהולי על חשבונו והשניים שוחחו. במהלך השיחה, הניח הנאשם את ידו על חזה ק. שלא בהסכמתה. בתגובה, הדפה ק. את ידו של הנאשם, והתרחקה ממנו ומיד שבה לבר וניגשה לנאשם כדי להתעמת עמו בגין מעשיו. בתגובה, שוב הניח הנאשם ידו על חזה. באישום רביעי זה מיוחסת לנאשם עבירה של הטרדה מינית.

ראיות התביעה לעונש: הוגש מכתב שכתבה המתלוננת (ש.), בצירוף מכתב התנצלות שכתב לה הנאשם (ת/1). במכתבה כתבה המתלוננת, בין השאר: היא עדיין במסגרת תהליך ארוך של ניסיון להחלים ולהתחזק. פגיעה שמקורה בגוף משמעותה עמוק בנפש, והיא דבר שלא ניתן למחוק לעולם. חשיפת המקרה הביאה עימה תגובות פוגעניות לצד תגובות תומכות. הודיית הנאשם בכתב האישום, לקיחת האחריות על מעשיו, והחלטתו לשלוח לה מכתב התנצלות אישית, הביאו לה הקלה (במכתבו כתב הנאשם למתלוננת, בין השאר: הוא לא התחשב ברצונותיה והתנהג בצורה פוגענית, הוא מקווה שהפגיעה תגלד מהר ככל האפשר, הוא מוכן לשלם על מעשיו, הוא מבקש סליחה, והביע את התנצלותו).

ראיות ההגנה לעונש:

עדות עד הגנה לעונש מסי 1 י. ביום 19.6.18 (בעמי 13-14 לפרי, תמצית): העד סיפר כי בשנת 2001, בעת שבתו הייתה בדרכה הביתה, בשעה 22:30, פתאום תקף אותה גבר מאחור, הטיח אותה לקרקע והיכה אותה עם קרש בגבה. היא נפלה על המדרכה, הגבר נפל עליה וצעק עליה שהוא הולך לאנוס אותה. בתו החלה לצעוק ולהשתולל "אונסים אותי...הצילו". הנאשם שמע את צעקותיה, הגיע למקום, הסתער על התוקף, התוקף ברח, והנאשם רדף אחריו, תפס אותו, ויחד עם אנשים נוספים לקחו את התוקף לתחנת משטרה. הנאשם נהג באומץ ובאצילות על מנת להציל את בתו של העד. בתו אמרה כי בשבילה הנאשם הוא "המלאך שהציל אותי ממוות".

עדות עד הגנה לעונש מסי 2 י. ביום 19.6.18 (בעמי 14-16 לפרי, תמצית): הנאשם, כל השנים היה מופת בכל דבר, תמיד מוקף חברים וסטודנט מצטיין. הנאשם הלך למכינה, לאחר מכן התגייס לצה"ל, ועבר אירועים מורכבים (נ/1, בעמי 1). הוא התנדב המון, היה פעיל באוניברסיטה, ומעורב בנושאים שונים. אנשים רבים היו פונים אליו לעזרה בהתרמות וגיוס כספים והוא תמיד הסכים, ללא תמורה (נ/1, בעמי 1). כשהעד שמע על האישומים, זה היה הלם עבורו. בעסק המשפחתי הועסקו עובדים, אך הם פוטרו (נ/1, בעמי 4) משום שהמשפחה איבדה את היכולת לעמוד מול העלבונות שספגה, ובשל החרמת המוצרים והשירותים של העסק המשפחתי (נ/1, בעמי 4) עקב ההליך המשפטי (ראו עוד ב-נ/1, בעמי 3). מספר חודשים לאחר פרסום הפרשה, מצבו הבריאותי של העד הדרדר, ומאז הוא בתהליך שיקומי. הוא חושב על ההשלכות על שאר המשפחה וזה מאוד קשה (נ/1, בעמי 4). הוא מבין את תחושת הנפגעות כלפי הנאשם, וגם הוא מתנצל על הפגיעה בהן. הוא מבקש שביהמ"ש יאפשר לנאשם ולמשפחתו להשתקם (נ/1, עמי 5).

הוגש טיעונו בכתב של עד ההגנה 2 לעונש (נ/1). הוגשה אסופת מסמכים בעניינו של הנאשם (נ/2), שבה, בין השאר: מכתב מ-ש, שכתב על העזרה שהעניק לו הנאשם לאחר שחזר בשאלה, הנאשם עזר לו בהסתגלות לחייו החדשים, הכניס אותו לביתו, והעניק לו תמיכה; מכתב מ-ר. שעבדה עם הנאשם בהפקת אירועים אותם יזם, ביניהם אירועי תרומה, והיא למדה מהנאשם על חשיבות הנתינה בחיים; מכתב מיום 17.6.18 ממ. שהכירה את הנאשם כאשר כיהנה כסמנכ"ל עמותה, בו כתבה על עזרתו של הנאשם בייעוץ לעמותה, גיוס כספים ואירוח תערוכת אומנות; מכתב מיום 17.6.18 מי. שכהן בתפקיד באוניברסיטה, אשר כתב על מעורבות הנאשם בגיבוש הרעיונות של האגודה מול האוניברסיטה, על רקע משבר כלכלי באוניברסיטאות, ובגיבוש התוכנית הכלכלית של האגודה; מכתב מיום 21.5.18 (על נספחיו) מ-ר. שקיימה אירועים במתחם קסטיאל שבבעלות משפחת הנאשם, ללא תמורה, והיא מודה לו; מכתב מ-ל. שקיימה גם היא אירועים במתחם שבבעלות משפחת הנאשם, וכתבה על נדיבותו וטוב ליבו של הנאשם; מכתב מ-א. שכתב על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם כלוחם בזמן אינתיפאדת אל אקצה, בו איבדו חברים לוחמים, ועל התמיכה שנתן לו הנאשם ברגעים קשים; מכתב מיום 4.6.18 מ-ל. שכתב גם הוא על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם כלוחם בזמן אינתיפאדת אל אקצה, ועל תפקודו של הנאשם במצבי קיצון בצורה מצילת חיים; מכתב מ-ש. בת זוגו של הנאשם ואם בנותיו, שכתבה על תמיכת הנאשם בה בזמן אשפוז לאחר תאונה, על תפקודו כאב למופת, ועל הקשיים שלה ושל המשפחה מאז חשיפת האישומים וחששותיה מהאפשרות של מאסרו, היא מחזקת את הנשים שנפגעו ומצטערת על הפגיעה שהן חוו מהנאשם; מכתב מ-ש. שכתב על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם, שבלט באומץ ליבו ובחברותו, ועימו נהג להתייעץ בעניינים מקצועיים ואישיים. הוגשה אסופת צילומים (נ/3, עמי 33-34 לפרי).

תסקיר שירות המבחן מיום 11.6.18 אודות הנאשם (תמצית): רקע אישי ומשפחתי: הנאשם בן 37, ואב לשתיים. לדבריו, בלימודיו התיכוניים, הצטיין במקצועות שונים, שירת שירות צבאי מלא (בעמי 1 לתסקיר), הינו בוגר תואר במקצועות ראיית חשבון, כלכלה ומנהל עסקים. לאחר סיום לימודיו עבד כרואה חשבון שכיר ומזה 13 שנים עובד כעצמאי בתחומי יזמות ונדל"ן. הנאשם מתגורר יחד עם בת זוגו ובנותיהם (עמי 2-1 לתסקיר). אביו מעצב רהיטים ובעלים של מפעל לייצור רהיטים. לדברי הנאשם, העסק המשפחתי נקלע לקשיים כלכליים ונסגר (פירוט בעמי 2 לתסקיר).

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות (תמצית): נעדר מעורבות קודמת בפלילים. בהיותו עצור חווה איום ופחד. לאחר שביהמ"ש הורה על המשך מעצרו בפקא"ל, הועמד הנאשם בפיקוח מעצר של שירות המבחן למשך חצי שנה (עמי 2 לתסקיר). העו"ס המלווה מטעם הפיקוח האלקטרוני התרשם שהנאשם שמר על תנאי מעצרו בפקא"ל. לא נרשמו לו הפרות כלשהן לאורך כל התקופה, מאז ומזה כ-15 חודשים (עמי 2-3 לתסקיר). הנאשם פנה לטיפול באופן פרטי ולאחרונה שולב בקבוצה טיפולית למופנים בגין עבירות מין (עמי 3 לתסקיר). במסגרת פיקוח המעצר שנמשך 6 חודשים מיום מעצרו בפקא"ל שירות המבחן נפגש עמו אחת לשבוע. הנאשם הקפיד לשמור על תנאי מעצרו בפקא"ל והגיע לפגישות כנדרש במהלכן שיתף פעולה (פירוט בעמי 3 לתסקיר, וכן פירוט שם לגבי יחסו ותפוסותיו של הנאשם). בין השאר, עלה יחס ענייני אמפטי כלפי המתלוננות, לצד קושי לחבר בין תפוסתו החיובית את עצמו ואת התנהלותו בקשר עמן, לבין הפגיעות שחוו ממנו (פירוט בעמי 3 לתסקיר). ניכרה התבוננות מעמיקה ביחס לאישומים נגדו, במסגרתה הנאשם הציג אלטרנטיבות להתנהלותו ושינויים חיוביים בתפוסותיו ביחס ליחסים בין אישיים, בכלל זה ניצול הנפגעות על ידו. שירות המבחן התרשם כי לא עלה צורך בהמשך אבחו וטיפול בנושא השתייה. במהלך השיחות הנאשם הצליח לזהות צרכי סיכון אצלו (פירוט בעמי 3 לתסקיר). במסגרת האבחון הנוכחי, כיום הוא מכיר בהתנהגותו הפוגענית לאורך השנים ומקבל על עצמו אחריות לפגיעה בקורבנותיו. מכיר בכך שהיה מרוכז בעצמו ובצרכיו ופעל מתוך עיוותי חשיבה מרובים, הן ביחס לעצמו והן ביחס לקורבנותיו. באשר למתלוננות, הנאשם כיום מבין שהתנהג בצורה פוגענית ופגע בהן ללא הסכמתן (פירוט בעמי 4 לתסקיר). הנאשם ביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה על התנהגותו הפוגענית לאורך השנים, וכי מעוניין להעמיק בנסיבות ובמניעים שהובילו לדפוסי התנהלותו, ולהביא לשינוי יסודי בכל הקשור לתפיסת עולמו ויחסו לנשים. הנאשם ביקש מעורבות של שירות המבחן באפשרות של גישור פוגע-נפגע, שיאפשר לו להתנצל בפני כל מתלוננת ומתלוננת, באם יסכימו לכך (עמי 4 לתסקיר). הנאשם השתלב בטיפול. עד כה השתתף הנאשם ב-10 מפגשים של קבוצה המיועדת לעצורי בית המואשמים בעבירות מין (פירוט בעמי 4 לתסקיר, וכן עוד פירוט שם לגבי ראייתו של הנאשם את הקבוצה, והערכת שירות המבחן). בנוסף, הנאשם פנה לטיפול באופן פרטי אצל קרימינולוגית שנפגשה עמו ועם בני משפחתו מספר פעמים (בעמי 4 לתסקיר). בין השאר, עם התקדמות ההליך הטיפולי הנאשם היה יותר ויותר מעוניין להבין את מעשיו ולמנוע הישנותם כמו כן הביע חרטה, חשיבה על שיח מאחה והביע רצון לקבל טיפול. להתרשמות המטפלת, הנאשם בשל לטיפול בתחום עבירות המין (פירוט בעמי 4-5 לתסקיר). הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום (תמצית): שירות המבחן התרשם מהנאשם כגבר שמתפקד באורח יציב במרבית מישורי חייו (פירוט בעמי 5 לתסקיר). שירות המבחן לא התרשם מבעייתיות או פתולוגיה סביב היכולת לשלוט בדחפיו, עם זאת כאמור, בילויין, שבמסגרתם ביצע את עבירות המין, כללו שתיית אלכוהול שתרמה להפחתת מחסומים ויכולת בקרה ושליטה. ניכר כי במסגרת הקשר הממושך עמו, הנאשם משתף פעולה, מקבל אחריות על העבירות שביצע, מביע חרטה, מבין כי עליו לשאת בתוצאות מעשיו ומתקדם בהליך הטיפולי. קצין המבחן העריך כי הנאשם בעל כוחות להתמודד עם מצבו, ולו גם גורמי תמיכה יציבים. בנוסף, יוכל

להיתרם מקשר טיפולי ושיקומי למניעת הישנות עבירות המין (עמי 5 לתסקיר), שיתרום לשיקומו ולהפחתה נוספת ברמת הסיכון הקיימת במצבו (עמי 6 לתסקיר). גורמים המצביעים על הפחתה בסיכון להישנות עבירות מין נוספות: תפקודו היציב במישור העסקי והמשפחתי, העדר עברו הפלילי, העדר בעיות התמכרות (עמי 5 לתסקיר) והעדר אינדיקציה לקיומה של פתולוגיה בתחום התפקוד המיני, אי מדובר בקורבנות אקראיים אלא במתלוננות אות הכיר היכרות מוקדמת, הכרתו של הנאשם באחריותו לעבירות המין שביצע ורצונו לפצות את קרבנותיו, הוא אף הציג אישורים שהפקיד את סכומי הפיצויים שנקבעו בהסדר. בנוסף, רצונו לקיום הליך גישור עם הנפגעות במידה ויסיכמו והמשך שיתוף הפעולה עם הליכי טיפול (עמי 6 לתסקיר). גורמי סיכון: חומרת העבירות שביצע, העובדה כי מדובר בנשים שונות, העבירות שבוצעו במהלך תקופה ארוכה. בנוסף, ברקע למגעיו המיניים עם המתלוננות נהג לשתות אלכוהול כאמצעי מסיר עכבות מבלי שהציב גבולות לשתייתו ולהתנהגותו המינית ואף לדפוסי חשיבה מעוותים ביחס לעצמו וביחס לקורבנותיו (עמי 6 לתסקיר). המלצה ותכנית שיקום: לאור כל האמור, שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכו ישולב בטיפול ייעודי, להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולהפנותו להערכת מסוכנות מינית לצורך גיבוש תכנית לשיקום מונע בקהילה (עמי 6 לתסקיר).

תסקיר נפגעת העבירה (ע). שבאישום השני מיום 28.3.2018 (תמצית): עורכת התסקיר התרשמה שהמתלוננת נתונה במצוקה גדולה בעקבות הפגיעה של הנאשם והשלכותיה על חייה. ע. מייחסת חשיבות מיוחדת למשמעות התסקיר אודות מצבה, כדי להשמיע את קולה בפני בית המשפט ורואה חשיבות במעורבותה בהליך הפלילי כנגד הנאשם, כדרך לזכות בהכרה בפגיעתה ולתרום לעשיית הצדק מבחינתה (עמי 1 לתסקיר). במהלך השיחה ע. תארה את הפגיעה המינית על ידי הנאשם על אף הקושי שהתלווה לכך. כיום ע. משקיעה משאבים בשיקום חייה, אך ניכר כי פגיעת הנאשם והשלכותיה נמצאות בתודעתה (פירוט בעמי 1-2 לתסקיר).

רקע: ע. הינה עצמאית בתחום עבודתה. ע. תיארה כי זכתה להערכה על הישגיה וצברה חוויות של הצלחה אשר תרמו רבות לתחושת המסוגלות, הערך והבטחון העצמי. בחוויה הסובייקטיבית שלה, פגיעת הנאשם פגעה באחת בחייה ו"ניפצה" את תחושת המוגנות שלה (עמי 2 לתסקיר).

הפגיעה והנזקים (תמצית העיקר הרלבנטי): פגיעת הנאשם בע. היוותה עבודה שבר בחייה. החוויה שהיא חסינה מפני פגיעה, נסדקה עם פגיעת הנאשם (פירוט בעמי 4 לתסקיר). בתקופה שלאחר הפגיעה, מאמציה הופנו בעיקר לשמירה על הפן התפקודי החיצוני, והעדיפה "לשכוח" ממה שקרה. (פירוט בעמי 4 לתסקיר). ע. פנתה לטיפול (פירוט גם לגבי תסמינים אצל ע. - בעמי 5 לתסקיר). בעזרת תהליך טיפול ארוך, במהלכו באופן הדרגתי היא מצליחה לארגן את האירועים ולערוך סדר במחשבותיה ורגשותיה, בהקשר של פגיעת הנאשם בה, היא מבינה כי היא לא אשמה וכי הנאשם באופן מחפץ ופוגעני, ניצל את מצבה, מבלי להתחשב בהיותה בעלת רצונות משלה. ניכר כי מאז הפגיעה המינית על ידי הנאשם ע. מנסה להחזיר לעצמה תחושה של שליטה ויכולת להשפיע על חייה, כשהיא תופסת גם את ההליך המשפטי כמקור מסייע לה (עמי 6 לתסקיר).

כיום ע. מנתבת משאביה לתפקוד פרקטי (פירוט לגבי מצבה הרגשי - בעמי 6 לתסקיר). בשל מצבה הרגשי נפגע כושר הפרנסה שלה (פירוט בעמי 6 לתסקיר). ע. מבינה כי בפניה דרך שיקום ארוכה ומאמינה כי ייתכן ולהליך המשפטי וסיומו תהיה השפעה מכרעת על סיכויי החלמתה (עמי 6 לתסקיר). סיכום (תמצית): אחד ממוקדי המשמעות בתמונת הנזק של

הפגיעה הוא שהנאשם פגע בתחושת השליטה על חייה והאמון שלה גם באחרים (פירוט בעמי 6 לתסקיר). כיום ע. משקיעה מאמצים רבים, בין היתר באמצעות הטיפול, מתוך המשאלה להחזיר לעצמה תחושת שליטה (פירוט נוסף - בעמי 6-7 לתסקיר). עורכי התסקיר סבורים שיש חשיבות בהשתתפות פיצוי כספי משמעותי על הנאשם, כחלק מהכרה בפגיעה, בקשייה ובתחושתיה של ע., ושאותו תוכל להפנות למימון הטיפול והשיקום שלה (עמי 7 לתסקיר).

תסקיר נפגעת העבירה (ר.) באישום השלישי מיום 28.3.2018 (תמצית): עורכת התסקיר התרשמה ממצבה הרגשי של ר. בהקשר של התמודדותה עם משמעות והשלכות פגיעת הנאשם עליה ועל חייה (בעמי 1 לתסקיר). רקע: (פירוט נסיבות משפחתיות - בעמי 2 לתסקיר). ר. סיימה השכלה אקדמית והקימה מיזם (בעמי 2 לתסקיר). כדרך התמודדות עם פגיעת הנאשם, ר. "התרחקה" מהפגיעה וחזרה לחיים הרגילים. עם זאת, היא עדיין מוצפת לעיתים בתכנים הקשורים בפגיעה (פירוט בעמי 2-3 לתסקיר). כיום היא עובדת כמנהלת מחלקה בחברה. הפגיעה והנזקים (תמצית העיקר הרלבנטי): (פירוט של תחושותיה - בעמי 3 לתסקיר). פגיעת הנאשם ערערה את תפיסתה העצמית ואת האופן בו חוותה את חייה כבטוחים. אחד הנזקים העולים הוא פגיעה בתחושת האוטונומיה והעצמאות שהיו לה קודם הפגיעה. ר. תיארה השלכות נוספות שהיו לפגיעה על תפקודה (פירוט בעמי 4 לתסקיר; ראו פירוט שם גם של מצבה של ר. ותחושותיה).

להערכת עורכת התסקיר, השילוב של הכוחות של ר. עם קיומן של מערכות תמיכה, סייע לה בהתמודדות עם משמעות הפגיעה עברה, והגביר את התקווה לצמצום הנזק (בעמי 4 לתסקיר). סיכום (תמצית): עיקר הנזק של הפגיעה קשור בשבר ביכולת של ר. לנהל את חייה בבטחה. אופי ואירוע הפגיעה גרמו לה לתחושה שאינה מוגנת עוד (פירוט בעמי 5 לתסקיר). זו היתה חוויה קשה עבור ר., ונותרה ככזו. הזכרון של פגיעת הנאשם נותר כואב. ניכר כי מצבה המשפחתי מהווה עבורה אירוע מיידי ומחזק בחייה. עורכת התסקיר המליצה לר. לפנות לסיוע במסגרת טיפולית מתאימה כדי לאפשר לה להתמודד עם הפגיעה ומשמעותה עברה (עמי 5 לתסקיר). הגשת התלונה, ההליך המשפטי והכרה בפגיעת הנאשם בה, מייצרים אצלה חוויה של הקלה, במידה מסוימת וציפייה שיעשה צדק. כיום ר. משקיעה מאמצים כדי לשמור על מסגרת חיים לצד העבודה, המשפחה והמשך דרכה. עורכת התסקיר המליצה שכחלק מההכרה בפגיעה בה והלגיטימציה לתחושותיה וקשייה, יוטל על הנאשם פיצוי כספי משמעותי לר., בנוסף לכל עונש שיוטל עליו (עמי 6 לתסקיר).

טיעוני הצדדים לעונש (עמי 16-37 לפרי):

טיעון התביעה לעונש (בעמי 16-22 לפרי, תמצית):

התובעת ביקשה להביע את קול של המתלוננות הנפגעות שבמשך תקופה ארוכה מתמודדות עם הפגיעה הנפשית בעקבות מעשי הנאשם בהן. הן התלוננו במשטרה, וגם התייצבו במשטרה בפני הנאשם. לדבריה, העבירות החמורות שביצע הנאשם כלפי הנפגעות גרמו להשפלה קשה שחווה כל אחת מהן, תוך רמיסת כבודן העצמי, החפצתן והפיכתן לכלי ריק שנועד לספק את יצריו של הנאשם. התביעה ביקשה מבית המשפט לשלוח בגזר הדין מסר ציבורי מרתיע על מנת שנשים יחשו מוגנות מפני ביצוע עבירות מין כלפיהן, גם בחיי הלילה (עמי 16-17 לפרי).

התובעת ביקשה שייקבע מתחם נפרד לכל אישום. לדברי התובעת, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, הם ההגנה על שלמות גופן ונפשן של הקורבנות, זכותן של נשים על גופן, הזכות לאוטונומיה ולבחירה חופשית, ועוצמת הפגיעות היא קשה. בקביעת מתחם הענישה ביקשה התובעת להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וביניה התכנון והנסיבות כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, כל אישום והאמור בו (עמי 17-18 לפרי). כמו כן, אין מדובר במקרה חד-פעמי של חוסר שליטה אלא בדפוס פעולה חוזר ונשנה, שנמשך לאורך שנים לא מעטות, ולטענת התובעת גם יש לתת משקל למספר המתלוננות ולמספר האישומים (עמי 18 לפרי). בהתייחס לעוצמת הנזק שנגרם למתלוננות, התובעת הפנתה ל - 2 תסקירי נפגעות העבירה באישומים השני והשלישי שמהם עולה הפגיעה הקשה בהן, ולמכתבה של המתלוננת שי באישום הראשון [(ת/1) (עמי 18-19 לפרי)]. בעניין האישום הראשון, התובעת אמרה כי חומרתה של עבירת האינוס עומדת גם כאשר מדובר בניסיון בלבד, וכי גם בניסיון עצמו הנפגעת חווה השתלטות על גופה, חדירה לפרטיותה ופגיעה בביטחונה האישי, ונגרמת לה פגיעה נפשית. התובעת התייחסה לפסיקה שהגישה. בנוסף, אמרה כי מעשה ניסיון אינוס תוך ניסיון להחדרת אצבע לאיבר המי הוא ניסיון אינוס לכל דבר ואינו נופל בחומרתו מכל ניסיון אינוס אחר, וביקשה שבית המשפט יגזור על הנאשם עונש ראוי בהתאם (עמי 19 לפרי). התובעת ביקשה לקבוע מתחם הנע בין 4-6 שנים בגין האישום הראשון. בעניין האישום השני - מעשה מגונה בכוח, התובעת הפנתה לפסיקה, וביקשה לקבוע מתחם שנע בין 3-6 שנות מאסר (עמי 20 לפרי). בהתייחס לאישום השלישי, מעשה מגונה, התובעת הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם של 1-3 שנות מאסר, ובגין האישום הרביעי, הטרדה מינית, ביקשה התובעת שתיגזר בין חצי שנה לשנת מאסר (עמי 20-21 לפרי). התובעת ביקשה שבקביעת העונש בתוך המתחם, בית המשפט ישקול את חומרת המעשים המתעצמת נוכח העובדה כי מדובר בעבירות שבוצעו ב - 4 מתלוננות שונות, הרתעת הנאשם כיוון שמדובר בדפוס סדרתי חוזר, והרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירות שביצע הנאשם (עמי 21 לפרי). התובעת אמרה, כי לטעמה אין לקבל את המלצות התסקיר בעניינו של הנאשם. התובעת ביקשה להזכיר כי הנאשם החל את דרכו בשירות המבחן כשהוא פעל תוך עיוותי חשיבה ביחס לקורבנותיו. אומנם מהתסקיר עולה ראשיתה של הכרה בפגיעות, אך הטיפול, אשר התחיל בגלל ההליך הפלילי, נמצא בראשיתו ודורש זמן. לדעת התביעה אין מקום לסטות ממתחמי הענישה מטעמי שיקום, כשבמקרה זה מעשי הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, והתסקיר אינו משקף שיקום (עמי 21 לפרי).

התובעת הוסיפה כי למרות טענת ההגנה בדבר פגיעת התקשורת בנאשם והשפעת התקשורת על ההליך, התביעה סומכת ידיה על בית המשפט ומאמינה בשופטיו כי הם מיומנים, מקצועיים ונטולי פניות. התובעת ביקשה לגזור על הנאשם עונש של שמונה שנות מאסר בפועל (עמי 22 לפרי).

טיעון ההגנה לעונש (בעמי 22-36 לפרי, תמצית): הנאשם הפקיד את כל כספי הפיצוי כפי שהוסכם בהסדר הטיעון (עמי 22 לפרי). הסניגור התייחס לחלק מעובדות כתב האישום המתוקן, כל אישום והאמור בו. בנוסף, לעניין האישום הראשון: מדובר בניסיון אינוס באמצעות החדרת אצבע אשר ארך מספר שניות. הסניגור ביקש להדגיש כי ניסיון אינוס, בהיבט הענישתי, אינו כמו אינוס. עונש המינימום לעבירות מושלמות אינו חל כשמדובר בעבירות ניסיון לפי סי 27 לחוק, וכי יש להבחין בין הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה לבין הנזק שנגרם בפועל, בעת קביעת העונש. בנוסף, הסכים הסניגור עם דבריה של התובעת בעניין הערכים המוגנים שנפגעו, אך ביקש להזכיר שבקביעת העונש יש להבחין בין החומרה של

עבירות מין מסוגים שונים (כמו לפי הפסיקה, ניסיון אינוס באמצעות ניסיון החדרת אצבע לעומת ניסיון החדרת איבר מין - עמי 25 לפרי) ולהתייחס לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה (פירוט בעמי 23-25 לפרי). הסניגור התייחס לפסיקה שהוגשה. בהתייחס לתסקיר בעניינו של הנאשם אמר הסנגור, שהוא אינו מבקש מבית המשפט לגזור שישה חודשי מאסר בעבודות שירות כפי שהומלץ בתסקיר, כיוו שעונש זה אינו תואם את הפסיקה. הסנגור ביקש להזכיר כנסיבה מקלה את חלוף הזמן מאז ביצועו של המעשה שבאישום הראשוני - 11 שנים (פירוט בעי 26-27 לפרי). הסנגור התייחס למאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה והפנה למכתב שכתבה המתלוננת שבאישום הראשוני (ת/1) (עמי 27 לפרי). בעניי האישום הראשוני, לדברי הסנגור, לפי הפסיקה מתחם הענישה נע בי 12-22 חודשים, ובמרבית המקרים נגזרו עונשים של 15-18 חודשים (עמי 27 לפרי). כיוון שמדובר בניסיון, הסנגור עתר לגזירת מתחם של 6-18 חודשי מאסר בפועל, ואמר כי עקב חלוף הזמן יש לגזור את העונש בחלק התחתון של המתחם (עמי 29 לפרי).

באשר לאישום השלישי, מדובר באירוע שהתרחש לפני 8 שנים. הוסכם בין הצדדים שהחלק הראשון של סעיף 4 לאישום זה אינו עבירה (עמי 27 לפרי). הסנגור התייחס לפסיקה שהוגשה לעניין האישום השלישי והרביעי. מתחם העונש ההולם באישום השלישי, לדעת הסנגור נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי עבודות שירות. מתחם העונש ההולם באישום הרביעי הוא בין מאסר על-תנאי לבין מספר מצומצם של חודשי עבודות שירות (עמי 29 לפרי).

הסנגורית התייחסה לאישום השני, ובין השאר: לדבריה, מדובר באירוע קצר בו הכוח שהפעיל הנאשם על המתלוננת היה כוח מינורי. לטענת הסנגורית, המשך האירועים המפורטים באישום לא מהווה עבירה (עמי 30 לפרי). לטענת הסנגורית תסקיר נפגעת העבירה עומד בחלקו בסתירה לחומר הראיות ולכתב האישום המתוקן. כתב האישום המתוקן מתאר צריכת אלכוהול משותפת (עמי 30 לפרי), ואירוע ללא תכנון מוקדם (בעמי 32 לפרי). הסנגורית התייחסה לפסיקה שהוגשה ואמרה שהפסיקה חמורה לעומת מקרה זה. היא ביקשה לקבוע את מתחם הענישה בין מספר חודשי עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, הסנגורית הזכירה כי הנאשם פיצה את המתלוננת, ובנסיבות אלה ביקשה לקבוע מתחם ענישה של תשעה חודשי מאסר בפועל בגין האישום השני (עמי 32 לפרי).

בהתייחס לתסקיר בעניין הנאשם, אמרה הסנגורית כי עולה העובדה שלנאשם היה קושי ממשי לתת תשובה לשאלה: איך ייתכן שכאדם נורמטיבי הוא מואשם בעבירות כה חמורות. זו השאלה עליה ביקש הנאשם לחשוב ובה לטפל. יש להתייחס לנאמר בתסקיר באשר לקבלת האחריות ולחרטה (עמי 32 לפרי). הסנגורית גם התייחסה לזמן שחלף מאז תחילתו של ההליך המשפטי, והשנה וחצי בה שהה הנאשם במעצר בית. לדברי הסנגורית הנאשם השתנה מאז שביצע את העבירות והיום הינו אדם אחר לחלוטי. כמו כן, בעת ששהה הנאשם במעצר הוא הותקף ואויים, ניסו לסחוט אותו ואת אמו, וישו הופיע, כל יום, כל היום, באמצעי התקשורת (עמי 33 לפרי).

הסניגור התייחס לפגיעה במשפחתו של הנאשם ואמר שמה שקרה להם הוא אסון, עקב התהודה התקשורתית הרבה של תיק זה. לדברי הסנגור, השם "קסטיאל" רוסק, העסק נסגר ועובדים פוטרו. לטענת הסנגור, בקשתה של התביעה לגזירת 8 שנות מאסר על הנאשם היא כתוצאה מהלחץ התקשורתי [הוגשה אסופת תצלומים (נ/3)]. לטענת הסנגור, עקב העיסוק התקשורתי, שמו של הנאשם ייזכר גם לאחר שישתחרר ממאסר. בנוסף, הסנגור הזכיר השפעה שלישית אפשרית - על בית המשפט, אך סייג ואמר כי היא בלתי אפשרית. הנאשם מודע לפגיעה שפגע ומקבל אחריות על הפגיעה שגרם למתלוננות ושולם פיצוי ל - 4 המתלוננות (עמי 33 - 35 לפרי). הסנגור הפנה לאסופת המכתבים (נ/2) המעידה לדבריו

על ההתנהגות החיובית של הנאשם (עמי 35 לפרי). הסנגור התייחס להתנהגות רשויות אכיפת החוק. כתב האישום המקורי כלל 6 אישומים. ההגנה הודיעה לתביעה כי אחת מהעבירות התיישנה, אך היא בכל זאת נכללה בכתב האישום המקורי (עמי 35 לפרי). הסנגור הוסיף וציין: הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם היה עצור במשך שבעים ימים, ומאז שחרורו ממעצרו ועד היום נמצא במעצר בית באיזוק אלקטרוני, כשנה וארבעה חודשים. לטענת הסנגור, בגזירת העונש יש להביא בחשבון את מעצר הבית הממושך באיזוק אלקטרוני. הסנגור אמר שלדעתו בגין העבירות, נכון לגזור עונש של כשנה וחצי מאסר בפועל, וביקש להתחשב במעצר הבית המאוד ממושך ולגזור עונש נמוך מכך (עמי 36 לפרי).

דברי הנאשם בבית המשפט (בעמי 36 לפרי, תמצית): הנאשם ביקש סליחה מ-4 הנפגעות ואמר שהוא מודע לפגיעה שפגע בה, ומודה בכתב האישום המתוק. הנאשם אמר שהוא יודע שפלש למרחב האינטימי של נשים זרות, הוא שבור מזה, והוא יקבל וינשא בכל עונש שיוטל עליו. הוא מקווה לשקם את חייו עם בנותיו ובת זוגו.

דיון וגזירת העונש:

ארבע העבירות שביצע הנאשם שמהוות ארבעה אירועים - כל אירוע נשוא האישום הספיציפי לו - בוצעו בארבע מתלוננות שונות ובזמן ובמקום שונים, ועל כן יש לראות בכל אחד מארבעת האירועים נשוא האישומים, כאירוע נפרד. בהתאם לכך, אקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מארבעת האירועים נשוא כתב האישום המתוקן במ/1 שבו הודה והורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעקרון המנחה בענישה - ההלימה, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע כל אחת מהעבירות נשוא כל אחד מהאירועים, נשוא האישומים [סעי 40ב, 40ג, 40ט, 40יג(א) ו-40(ב) לחוק העונשין].

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ע"י הנאשם נגד ארבע המתלוננות: תכליות הענישה בעבירות מין כוללות את ההגנה על ערכים חברתיים וביניהם כבוד האישה, זכות האישה על גופה, ההגנה מפני פגיעה בגופה, ההגנה על זכותה של האישה שלא ייעשה בגופה שימוש בניגוד לרצונה, זכות הבחירה של האישה אם ועם מי תבוא במגע, וזכות האישה לצינעת גופה. ראו בהקשר זה את דברי בית המשפט העליון:

"...לכל אישה זכות על גופה. זכות לכבוד. זכות לחירות. אין לאף אחד את הזכות ליטול כל אלה ממנה" (ע"פ 3372/11 קצב, מיום 10.11.11, בסעי 410 לפסה"ד);

ועוד בעניין זה:

"...זכות בלתי מתפשרת ובלתי מעורערת קנויה לה לאישה, והיא שתקבע לעצמה אם תבוא במגע- אישות ועם מי תבוא במגע-אישות. איש בעולם אינו זכאי להורות לה מה תעשה ומה תחדל...פרק עבירות המין בחוק העונשין נועד להגן על האוטונומיה של הרצון - האוטונומיה של האדם, של האישה...על גופו, שלא יהא קורבן לאלימות; על כבודו כאדם, שלא יהא קורבן להשפלה; וזכותו שלא ייעשה בו שימוש, בניגוד לרצונו, לשם סיפוק תאוות מיניות..." (ע"פ 115/00 טייב, מיום 27.7.00, בסעי 20-21 לחוות דעתו של כבי השופט חשין).

ועוד בעניין זה:

"מקור האיסור הפלילי לבצע מעשה מגונה בצור! להגן על שלמות גופו, צנעת פרטיותו וכבודו של האדם. זכותו של אדם באשר הוא להגנה מפני פגיעה בגופו ובכבודו כמו גם זכותו לפרטיות ולצנעת חייו הוכרו כזכויות יסוד...ער! ההגנה על זכותו של אדם לצנעת גופו עומד גם ברקע האיסור הפלילי על ביצוע מעשה מגונה..." (ע"פ 6269/99 כהן, מיום 17.1.01, בסעי 12 לפסה"ד).

מידת הפגיעה בערכים החברתיים:

באישום הראשו, הנאשם ביצע במתלוננת ש. עבירה של ניסיו אינוס, כאשר ניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, שלא בהסכמתה החופשית, למרות בקשתה ממנו לחדול ממעשיו, זאת בעת ששהה איתה לבד בחדר אחורי במועדון. בנסיבות אלה, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא חמורה מאד. באישום השני, הנאשם פגע שוב בערכים החברתיים במידה חמורה מאד, כאשר בהיותם בחדר בבית, בעת שהמתלוננת ע. חשה ברע, הנאשם ביצע בה מעשה מגונה בכוח, שלא בהסכמתה החופשית, ולמרות התנגדותה המפורשת. באישום השלישי, פגע הנאשם בערכים אלו באופן חמור, כאשר ברכב, הנאשם משך את המתלוננת ר., אחז בה ונישק אותה שלא בהסכמתה, ושחרר את אחיזתו בר. רק כשה שבה לרכב. באישום הרביעי, כאשר הנאשם הניח את ידו על חזה של המתלוננת ק. פעמיים, שלא בהסכמתה, הוא פגע באופן חמור בערכים החברתיים דלעיל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות [סעי 40ג(א) ו-40ט לחוק] (חלק מהדברים שלהלן חוזרים על עצמם עקב ההכרח לצייןם כשהם רלבנטיים בהתאם לסעיפי הנסיבות הנקובים בסעי 40ט לחוק):

אישום ראשון (המתלוננת ש.) - על פי כתב האישום המתוקן במ/1:

התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(1), (2) לחוק] - הנאשם והמתלוננת שתו יחד עם אחרים משקאות אלכוהוליים במועדו. הנאשם הציע למתלוננת להצטרף אליו לחדר האחורי במועדון כדי לשתות אלכוהול איכותי יותר, וסירב כשהיא הציעה להזמין את חבריה להצטרף אליהם. בחדר האחורי הנאשם אחז במתלוננת בחוזקה, הרים והעמיד אותה על ארגז, והצמיד אותה אל הקיר. הנאשם רכן לעברה על מנת לנשק את המתלוננת, וזו הבהירה כי אינה מעוניינת. הנאשם ניסה להחדיר את אצבעו לאיבר מינה, למרות בקשתה ממנו לחדול ממעשיו. הצעת הנאשם למתלוננת להצטרף אליו לחדר האחורי, דחייתו את הצעתה להזמין גם את חבריה לחדר, אחיזת הנאשם בחוזקה במתלוננת, והרמתה והעמדתה על ידו על ארגז, אפשרו לנאשם לבצע בה בעצמו, על ידו, במלואה, את העבירה של ניסיו אינוס שבאישום הראשו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(3) לחוק] - אם הנאשם היה מצליח באינוס המתלוננת, הפגיעה הצפויה בה הייתה חמורה ביותר, נוכח הפגיעה הקשה בגופה ובנפשה אם הנאשם היה מחדיר את אצבעו לאיבר מינה, ללא הסכמתה, ולמרות בקשתה שיחדול מכך.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(4) לחוק] - מתוך מכתבה של המתלוננת ש. (ת/1, עמי 18-19 לפרי) - המתלוננת עדיין בתהליך ארוך של ניסיון להחלים ולהתחזק. פגיעת הנאשם בגופה, משמעותה עמוק בנפש, וזה דבר שלא ניתן למחוק לעולם. חשיפת הפרשה הביאה עמה תגובות תומכות אך גם תגובות קשות, פוגעניות ומטלטלות. הודיית הנאשם בכתב האישום ולקיחת אחריות על מעשיו, ומכתב ההתנצלות ששלח לה, הביאו הקלה ונותנים לה תקווה שבכך

הגיעה לסיומה תקופה לא קלה, והיא מתחילה בדרך חדשה.

אלימות הנאשם, ניצול נפגעת העבירה על ידי הנאשם, והניצול לרעה של מעמדו של הנאשם [סעי 40ט(א)(10), (11) לחוק] - הנאשם ביצע את העבירה במתלוננת תוך ניצולה והתעלמות מדבריה שנאמרו פעם קודם לעבירה ופעם במהלכה, ולאחר שהוא אחז בה בחוזקה, הרים אותה והעמיד אותה על ארגז, והצמיד אותה אל הקיר. העבירות בוצעו בחדר אחורי במועדון שהיה באותה עת בבעלותו החלקית של הנאשם, אליו הם הגיעו לאחר שהנאשם הציע לה לשתות עמו שם אלכוהול איכותי יותר, ודחה את הצעתה שחבריה יצטרפו אליו ואל המתלוננת.

נסיבות שיש לציין הקשורות בביצוע העבירה במתלוננת ש. [סעי 40יב לחוק]: לחומרא: א. הנאשם ביצע את העבירה למרות שהמתלוננת הבהירה לו לפני כ שהיא לא בעניי, וכ במהלך ביצוע העבירה כשאמרה לו להפסיק; ב. הנאשם חדל ממעשיו במתלוננת רק לאחר שק זוגה של המתלוננת התקשר לטלפון שהיה ברשותה; לקולא: א. האירוע כולו ארך מספר שניות; ב. כתב האישום המקורי תוקן כך שבמקום עבירת אינוס שנכללה בו (אישום שני בכתב האישום המקורי), הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון אינוס (אישום ראשון בכתב האישום המתוקן במ/1).

אישום שני (המתלוננת ע.) - על פי כתב האישום המתוקן במ/1:

התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(1), (2) לחוק] - במועדון שתתה המתלוננת משקה אלכוהולי שהזמין עבורה הנאשם. מיד לאחר מכן היא חשה ברע, הקיאה והתעלפה בשירותים. הנאשם ואחר הוציאו אותה מהשירותים, היא ביקשה מהנאשם והאחר לקרוא לאחד החברים י., אך חרף בקשתה זו הנאשם נכנס עם המתלוננת למונית והם נסעו לבית הוריה. בעוד המתלוננת חשה ברע, ולאחר שהיא הקיאה והתעלפה כאמור, ושוב הקיאה במהלך הנסיעה במונית והתקשתה ללכת בכוחות עצמה לתוך הבית, בבית הנאשם הפשיט אותה מבגדיה והתפשט בעצמו, והשכיב אותה על המיטה. בכך אפשר הנאשם את ביצוע העבירה אותה הוא ביצע בעצמו, במלואה - חיך את איבר מינו בכוח באיבר מינה של המתלוננת למרות התנגדותה המפורשת. (כאמור באישום זה, לאחר ביצוע העבירה, בבוקר שלמחרת, נטל הנאשם את ידה של המתלוננת, הניחה על איבר מינו והניע אותה כך שתשפשף את איבר מינו. המתלוננת הסיטה את ידה ואמרה לנאשם שאיננה מעוניינת, אמרה לנאשם כי הוא צריך ללכת, והנאשם אונן בפניה עד שהגיע לפורקן).

הנזק שנגרם מביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(4) לחוק] - מתו! תסקיר נפגעת העבירה מיום 28.3.18 שהובא לעיל: פגיעת הנאשם בע. היוותה עבורה שבר בחייה. החוויה שהיא חסונה מפני פגיעה, נסדקה עם פגיעת הנאשם (פירוט בעמי 4 לתסקיר). בתקופה שלאחר הפגיעה, מאמציה הופנו בעיקר לשמירה על הפן התפקודי החיצוני, והעדיפה "לשכוח" ממה שקרה (פירוט בעמי 4 לתסקיר). ע. פנתה לטיפול (פירוט גם לגבי תסמינים אצל ע. - בעמי 5 לתסקיר). בעזרת תהליך טיפול ארוך במהלכו באופן הדרגתי היא מצליחה לארגן את האירועים ולערוך סדר במחשבותיה ורגשותיה, בהקשר של פגיעת הנאשם בה, היא מבינה כי היא לא אשמה וכי הנאשם באופן מחפץ ופוגעני, ניצל את מצבה, מבלי להתחשב בהיותה בעלת רצונות משלה. ניכר כי מאז הפגיעה המינית על ידי הנאשם ע. מנסה להחזיר לעצמה תחושה של שליטה ויכולת להשפיע על חייה, כשהיא תופסת גם את ההליך המשפטי כמקור מסייע לה (עמי 6 לתסקיר). בשל מצבה הרגשי

נפגע כושר הפרנסה שלה (פירוט בעמי 6 לתסקיר). ע. מבינה כי בפניה דרך שיקום ארוכה ומאמינה כי ייתכן ולהליך המשפטי וסיומו תהיה השפעה מכרעת על סיכויי החלמתה (עמי 6 לתסקיר). סיכום (תמצית): אחד ממוקדי המשמעות בתמונת הנזק של הפגיעה הוא שהנאשם פגע בתחושת השליטה על חייה והאמון שלה גם באחרים (פירוט בעמי 6 לתסקיר). כיום ע. משקיעה מאמצים רבים, בין היתר באמצעות הטיפול, מתוך המשאלה להחזיר לעצמה תחושת שליטה (פירוט נוסף - בעמי 6-7 לתסקיר).

אלימות הנאשם, וניצול נפגעת העבירה על ידי הנאשם [סעי 40ט(א)(10) לחוק] - הנאשם ביצע את העבירה במתלוננת תוך שימוש בכוח, תוך ניצול המצב שבו הייתה שרויה המתלוננת - מיד לאחר שהמתלוננת שתתה משקה אלכוהולי שהזמין עבורה הנאשם, היא חשה ברע, הקיאה והתעלפה, וכשביקשה מהנאשם לקרוא לחברה י., הנאשם לא עשה זאת אלא ליווה אותה (עם אחר) אל מחוץ למועדון, נכנס עמה למונית, ונסע איתה לבית הוריה. במהלך הנסיעה במונית, המתלוננת שוב הקיאה. בהגיעם לבית, המתלוננת התקשתה ללכת בכוחות עצמה לתוך הבית. בבית, כשהמתלוננת חשה ברע, הפשיט אותה הנאשם מבגדיה והתפשט בעצמו. הנאשם השכיב את המתלוננת על המיטה וחיך את איבר מינו בכוח באיבר מינה שלא בהסכמתה החופשית, ולמרות התנגדותה המפורשת. הנאשם ניצל אפוא את מצבה המתואר באישום ולעיל של המתלוננת, וביצע בה מעשה מגונה בכוח.

נסיבות שיש לציין הקשורות בביצוע העבירה במתלוננת ע. [סעי 40יב לחוק]: לחומרא: א. הנאשם לא קרא לחברה של המתלוננת, י. אחרי שהמתלוננת התיישבה על רצפת השירותים בעת שהיא חשה ברע, למרות בקשתה; ב. הנאשם לא חדל מביצוע העבירה של מעשה מגונה בכוח בגופה למרות התנגדותה המפורשת (בנוסף, כאמור, אחרי ביצוע העבירה, בבוקר שלאחר האירוע הנאשם לא הלך כשהיא אמרה לו ללכת, אלא המשיך לאונן בפני המתלוננת ע. עד אשר הגיע לפורקן); ג. העבירה התבצעה בבית הוריה של המתלוננת, מקום בו המתלוננת אמורה להיות מוגנת, לא כל שכן שלא יבוצע בה שם מעשה מגונה בכוח; לקולא: א. כתב האישום המקורי תוקן כך שבמקום עבירת ניסיון אונס ומעשה מגונה שנכללו בו (אישום רביעי בכתב האישום המקורי), הנאשם הורשע בעבירה של מעשה מגונה בכוח (אישום שני בכתב האישום המתוקן במ/1).

אישום שלישי (המתלוננת ר.) - על פי כתב האישום המתוקן במ/1:

התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(1), (2) לחוק] - במהלך בילוי משותף, הנאשם, המתלוננת, ג. ו-ה. שתו משקאות אלכוהוליים, שאת חלקם הזמין עבורם הנאשם. על פי הצעת הנאשם הוא הסיע ברכבו את שלושת האחרים. כאשר הנאשם והמתלוננת נותרו לבד ברכבו של הנאשם, עברה המתלוננת לשבת לצד הנאשם; אחרי שהנאשם משך את המתלוננת אליו ונישק אותה בפניה ולאחר שהמתלוננת הבהירה לנאשם כי היא אינה מעוניינת בו, הנאשם ביצע במתלוננת מעשה מגונה - הוא אחז בשתי ידיה של המתלוננת, משך אותה לעברו, ונישק אותה (שוב) בפניה, ונישקה גם בצווארה, שלא בהסכמתה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(4) לחוק] - מתון תסקיר נפגעת העבירה מיום 28.3.18 שהובא לעיל: עורכת התסקיר התרשמה ממצבה הרגשי של ר. בהקשר של התמודדותה עם משמעות והשלכות פגיעת הנאשם עליה ועל חייה (בעמי 1 לתסקיר). (פירוט תחושותיה של ר. בעמי 3 לתסקיר). פגיעת הנאשם ערערה את תפיסתה העצמית ואת האופן

בו חוותה את חייה כבטוחים. אחד הנזקים העולים הוא פגיעה בתחושת האוטונומיה והעצמאות שהיו לה קודם הפגיעה. ר. תיארה השלכות נוספות שהיו לפגיעה על תפקודה (פירוט בעמי 4 לתסקיר; ראו פירוט שם גם של מצבה של ר. ותחושותיה). סיכום (תמצית): עיקר הנזק של הפגיעה קשור בשבר ביכולת של ר. לנהל את חייה בבטחה. אופי ואירוע הפגיעה גרמו לה לתחושה שאינה מוגנת עוד (פירוט בעמי 5 לתסקיר). זו היתה חווייה קשה עבור ר., ונותרה ככזו. הזכרון של פגיעת הנאשם נותר כואב. עורכת התסקיר המליצה לר. לפנות לסיוע במסגרת טיפולית מתאימה כדי לאפשר לה להתמודד עם הפגיעה ומשמעותה עבורה (עמי 5 לתסקיר).

ניצול נפגעת העבירה על ידי הנאשם [סעי 40ט(א)(10) לחוק] - הנאשם הסיע (גם) את המתלוננת ברכבו שלו. כשהם נותרו שניהם ברכבו, לאחר שהנאשם משך את המתלוננת אליו ונישק אותה בפניה הוא התעלם מהבהרתה של המתלוננת שהיא אינה מעוניינת בו, אחז בה בשתי ידיה, משך אותה לעברו, ונישקה (פעם נוספת) בפניה, ונישק אותה גם בצווארה, שלא בהסכמתה.

נסיבות שיש לציין הקשורות בביצוע העבירות [סעי 40יב לחוק]: לחומרא: לאחר שהנאשם משך את המתלוננת אליו ונישק אותה, ולאחר שהמתלוננת הבהירה לנאשם כי היא אינה מעוניינת בו, והנאשם אחז בשתי ידיה, משך אותה לעברו, ו(שוב) נישק אותה - לאחר כל זאת ובתגובה לכך, בעטה המתלוננת בדלת הרכב, שבה והבהירה לנאשם כי היא אינה מעוניינת בו וביקשה כי יסחרר את אחיזתו ממנה ויאפשר לה ללכת. ואולם, רק לאחר שה. שבה לרכב ופתחה את דלתו, שחרר הנאשם את אחיזתו במתלוננת, והיא יצאה מהרכב; לקולא: כתב האישום המקורי תוקן כך שבמקום ריבוי עבירות של מעשה מגונה בכוח שנכללו בו (אישום חמישי בכתב האישום המקורי), הנאשם הורשע בעבירה אחת של מעשה מגונה (אישום שלישי בכתב האישום המתוקן במ/1).

אישום רביעי (המתלוננת ק.) - על פי כתב האישום המתוקן במ/1:

התכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה והנזק שנגרם מביצוע העבירה [סעי 40ט(א)(1), (2) ו- (4) לחוק] - הנאשם הזמין את המתלוננת לשתות משקה אלכוהולי על חשבונו, ובמהלך שיחה הניח הנאשם את ידו על חזה של המתלוננת שלא בהסכמתה, ובהמשך עשה זאת שוב. הנאשם ביצע במתלוננת את העבירה במלואה, והיא, ק., הוטדה ממנו מינית.

ניצול נפגעת העבירה על ידי הנאשם [סעי 40ט(א)(10) לחוק] - הנאשם הניח את ידו על חזה המתלוננת בפעם הראשונה שלא בהסכמתה, ובפעם השנייה, הנאשם ניצל את שובה של המתלוננת לבר כדי להתעמת עימו בגין מעשיו, ושוב הניח את ידו על חזה של המתלוננת.

נסיבות שיש לציין הקשורות בביצוע העבירות [סעי 40יב לחוק]: לחומרא: הנאשם ביצע את העבירה בפעם השנייה למרות שכבר בפעם הראשונה הדפה המתלוננת את ידו של הנאשם לאחר שהוא הניח אותה על חזה, והתרחקה ממנו; לקולא: כתב האישום המקורי תוקן כך שבמקום ריבוי עבירות של מעשה מגונה שנכללו בו (אישום שישי בכתב האישום המקורי), הנאשם הורשע בעבירה של הטרדה מינית (אישום רביעי בכתב האישום המתוקן במ/1).

מדיניות הענישה הנהוגה [סעי 40ג (א) לחוק]:

להלן תפורט פסיקה של בית המשפט העליון, שממנה ניתן להקיש למידת הענישה בתיק זה, תו! השוואה ואבחנה הן לנסיבות מעשיו של הנאשם, והן לנסיבותיו של הנאשם עצמו (מתוך כל פסק דין יובאו להלן כמה מהנסיבות העיקריות שמהן ניתן להשוות ולבחן את מידת הענישה בתיק זה):

אישום 1 (בתיק זה - עבירה של ניסיון אינוס):

ע"פ 1079/16 נחמן (1.8.16) - הנאשם הודה והורשע בעבירת אינוס בגין החדרת אצבע לאיבר מינה של המתלוננת ובעבירה של מעשה מגונה בכוח, ובערעור קבע ביהמ"ש העליון כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעבירת אינוס שמתבצעת באמצעות החדרת אצבע לאיבר המין הוא 15 חודשי מאסר בפועל, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בתיק זה (נחמן) הוא 24 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, תנאי, קנס ופיצוי, כשנקבע שהנאשם, ללא עבר פלילי, עובר הליך טיפולי אינטנסיבי, ומשיקולי שיקום יש לסטות לקולה ממתחם העונש דלעיל.

ע"פ 5001/15 פלוני (24.7.16) - המערער, נהג מונית, הורשע לאחר הליך הוכחות, בעבירות של ניסיון אינוס ומעשה מגונה בכוח, ונגזרו עליו מאסר בפועל של 3.5 שנים, תנאי, ופיצוי. המערער נשכב מעל המתלוננת, נישק אותה, הוציא את איבר מינו וקירב אליו בכוח את ידה של המתלוננת, וניסה להחדיר את אצבעותיו ואת איבר מינו לאיבר מינה על אף ניסיון התנגדות בכוח תוך כדי של המתלוננת. נגרמה למתלוננת פגיעה קשה. הנאשם נעדר עבר פלילי, אב לילדים, ושהה במעצר בית מלא כשנה וחצי. ביהמ"ש העליון קיבל את ערעור המדינה, והתייחס לכך שמדובר באירוע מתמשך במהלכו ניסה המערער לאנוס את המתלוננת תוך שימוש באלימות, ולכך שהמערער ניצל את האמו שנתנה בו המתלוננת כנהג תחבורה ציבורית. הוטלו על המערער חמש שנות מאסר בפועל.

ע"פ 1384/15 אזברגה (16.12.15) - המערער הודה והורשע בביצוע עבירות של ניסיון לאינוס וניסיון למעשה סדום. המתלוננת שכבה על מיטת שיזוף בחוף הים, המערער הניח בחוזקה את ידו על פיה ואפה, חסם את דרכי נשימתה, וניסה להכניס בכוח את אצבעותיו לתוך איבר מינה, ולפי הטבעת שלה. נגזרו על המערער 4.5 שנות מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. המערער היה בן כ-18 שנה. הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו והשליך את עיקר האחריות על האלכוהול. הערעור נדחה.

ע"פ 4795/13 בזזינסקי (20.1.14) - המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של אינוס וריבוי עבירות של מעשים מגונים. נגזרו על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, תנאי, ופיצוי. המערער נגע בחזה של המתלוננת, הניח ידו על איבר מינה, החדיר אחת או שתיים מאצבעותיו לתוך איבר מינה, ניסה לנשקה, ושפשף את איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת, שלא בהסכמתה. הערעור נדחה. לנאשם עבר פלילי לא מאותו סוג. נקבע כי לולא הנסיבות לקולא, היה מקום להחמרה ניכרת בעונש.

ע"פ 307/11 שרון (3.8.11) - מעסה בספא שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירת אינוס שביצע במטופלת ע"י החדרת אצבעו לאיבר מינה, אגב עיסוי ישבנה. נגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. המערער ללא עבר פלילי. המערער טפל אשמת שווא על המתלוננת. נשוי ואב לתינוקת. לא נשלל סיכון להישנות פגיעה מינית. הוגשו חוות דעת מטעם המערער לפיה רמת מסוכנותו המינית היא נמוכה. בית המשפט ציי כי המערער מעל באמון שניתן בו כמעסה.

הערעור נדחה.

ע"פ 5587/06 סייג (26.7.07) - בעלים של מועדון בתל-אביב שהורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של מעשה מגונה ואינוס, ונדון ל-5 שנות מאסר, תנאי, קנס ופיצוי. המערער הכניס את ידו מתחת לחולצתה של עובדת במועדון, ובמקרה אחר, ביקש לנשקה תוך שהוא מנסה להחדיר את לשונו לפיה, בהמשך, ביקש שהמתלוננת תבוא למשרדו, נעל את הדלת, הדף את המתלוננת אל הקיר, וליקק את איבר מינה תוך שהוא מחדיר לתוכו את אצבעותיו, למרות התנגדותה. הערעור נדחה.

אישום 2 (בתיק זה - עבירה של מעשה מגונה בכוח):

ע"פ 2386/16 חכים (30.5.16) - מדריך אומנויות לחימה שהודה במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של מעשה מגונה בשני אישומים נפרדים. בשני האישומים הנאשם, בין השאר, חיך את איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת מספר פעמים, למרות התנגדותה. נגזרו 42 חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון, ו-30 חודשי מאסר בפועל בגין האישום השני (המערער הגיע לביתה כשהיא חולה, וביצע את העבירה), ואחרי חפיפה נקבע שסך הכל ירצה המערער 52 חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. בית המשפט התחשב בכך שהמתלוננת באישום ראשון בת 16.5 שנה והמערער מבוגר ממנה ב-25 שנה, הביטויים המבזים שהמערער נקט במהלך ביצוע המעשים, כוחו הגופני הרב, ניצול מעמדו כמאמן, ומאידך, העדר עבר פלילי, שירת שנים רבות כשוטר, השפעת ההליך על משפחת המערער וקריסתו הכלכלית, תרומתו לקהילה ואת ניסיונותיו להשתקם. הערעור נדחה.

ע"פ 4120/14 גבריל (5.11.14) - המערער הודה והורשע בעבירה של מעשה מגונה בכוח ונגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. המתלוננת הגיעה לביתם של המערער ובת זוגו, ושתתה עמם משקאות אלכוהוליים. לאחר שבת זוגו הלכה לישון, תפס המערער את המתלוננת, פשט בכוח את בגדיה וחיך את איבר מינו באיבר מינה, למרות התנגדותה. למערער אורח חיים נורמטיבי, ואי לו עבר פלילי. מיום ביצוע העבירה ועד לגזר הדין עברו 4 שנים. הביע חרטה. הערעור נדחה.

ע"פ 8716/10 פלוני (9.5.11) - המערער הודה והורשע בעבירות איומים ובעבירה של מעשה מגונה בכוח בבת זוגו, והוטלו עליו 15 חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. בעת שישנה המתלוננת בבית המערער, ולמרות שהבטיח שלא ינסה לקיים עמה יחסי מי, הוא אחז בידה בכוח וחיך את איבר מינו באיבר מינה בניגוד להסכמתה, עד שהגיע לסיפוקו המיני. נדחתה המלצת שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות. למערער עבר נקי. הוא לקח אחריות. שהה במעצר כ-3.5 חודשים, ושהה במעצר בית כ-30 חודשים. הערעור נדחה.

אישומים 3 ו-4 (בתיק זה - אישום 3 עבירה של מעשה מגונה, ואישום 4 עבירה של הטרדה מינית):

ע"פ 8663/15 לוזנאנו (22.12.15) - המבקש הורשע לאחר הליך הוכחות, בשתי עבירות של מעשים מגונים ובשלוש עבירות של הטרדה מינית, ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודת שירות, תנאי, פיצוי וקנס. המבקש עבד כמנהל בחברה בה עבדו 4 המתלוננות, וביצע בהן מעשים מגונים שכללו נגיעות שחלקן באיברים מוצנעים, ובנוסף - אמירות מיניות

ובוטות מצידו. נשקלו העדר עבר פלילי, גילו המבוגר, אפשרות פטוריו עקב הרשעתו, וההליך הטיפולי שעבר, ומאידך ריבוי העבירות וחומרתן. הערעור נדחה.

ע"פ 6683/13 ניסנוב (5.1.14) - המערער הודה והורשע בעבירות של מעשה מגונה בכוח, עבירות רבות של מעשה מגונה, והטרדה מינית. נגזרו על המערער 20 חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. על פי האישום הראשון, הנאשם שעבד כמאבטח (והמתלוננות - עבדו כמנקות), תפס בחוזקה בשדה השמאלי של מתלוננת 1; על פי האישום השני, במספר מועדים נישקה, נגע בחזה ללא הסכמתה, והציע הצעות מגונות למתלוננת 1; על פי האישום השלישי, במספר רב של הזדמנויות בהן הסיע את המתלוננת 2, נגע בחזה ובאיבר מינה, והציע לה הצעות מגונות למרות התנגדותה. נקבע כי מעשי המערער אמנם נעשו מעל הבגדים, אך חמורים כי נעשו באופן חוזר ומתמשך ותוך ניצול מרותו של המערער על המתלוננות במקום עבודתו, בנוסף, המערער לא לקח אחריות על מעשיו. המערער ללא עבר פלילי, ונשקלו ההשלכה של מאסרו על משפחתו, ומצבו הבריאותי והנפשי. הערעור נדחה.

רע"פ 8844/08 קדוש (23.12.08) - המבקש, עורך דין במקצועו, הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של הטרדה מינית ומעשה מגונה תוך שימוש בכוח, ונגזרו עליו שמונה חודשי מאסר בפועל, תנאי ופיצוי. המתלוננת עבדה כמזכירה במשרד המבקש. המבקש שאל את המתלוננת לגבי יחסיה האינטימיים עם בעלה, הציע לה לשכור חדר במלון עימו, ונהג להיצמד למתלוננת. במקרה אחד, המבקש חיבק את המתלוננת, ובהמשך, נצמד אל המתלוננת מלפנים, כשניסתה להיחלץ, הורידה בכוח לרצפה, וכשניסתה ללכת הוא תפס בעורפה וניסה לנשקה בפניה. בקשת רשות הערעור נדחתה.

רע"פ 2988/08 גולדין (11.6.08) - מתווך דירות הורשע בעבירות של מעשה מגונה בכוח, תקיפה סתם ומעשה מגונה, שבוצעו בעת שהראה למתלוננת דירה. בין היתר, ליטף את בטנה, נישקה, וכשניסתה ללכת, דחף אותה בכוח אל הקיר, נישקה על שפתיה ובפניה, הכניס את ידו מתחת לחצאיתה, זרק אותה על המיטה והכניס את ידו לתחתוניה, הניח את ידה על איבר מינו, וניסה לנשקה בניגוד לרצונה. נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות, תנאי ופיצוי. בערעור החמיר ביהמ"ש המחוזי את עונשו, וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל נוכח חומרת מעשיו. בקשת רשות הערעור נדחתה.

רע"פ 8716/06 גלזר (4.2.07) - המבקש הורשע, לאחר הליך הוכחות, בשתי עבירות של מעשה מגונה ובשתי עבירות של הטרדה מינית. במקרה אחד, המתלוננת שכרה דירה בבעלותו, והוא אחז במותניה, חיבק אותה ונישקה על פיה. במקרה השני, המתלוננת הייתה אחות שטיפלה ברעייתו. הוא ליטף אותה בעורפה, ברגליה, בחזה, אחז בה בחוזקה ונישקה, ואמר לה אמירות בעלות אופי מיני. למחרת, התנצל בפניה על שארע, ואז נגע בישבנה. נגזרו על המבקש שישה חודשי מאסר לריצוי בכלא, תנאי, קנס ופיצוי. בהתחשב בטיב המעשים שבביצועם הורשע המבקש, באופיים הרפטיבי, במספר הנשים שנפלו קורבן להם, ובהעדר החרטה, בקשת רשות הערעור נדחתה.

על כן - מתחם העונש ההולם:

לאור המידע דלעיל, רכיבי מתחם העונש ההולם והשיקולים דלעיל, בעניינו של הנאשם בעבירות שבהן הוא הורשע כמפורט בכתב האישום המתוקן (במ/1), בנסיבות הקונקרטיות של ביצוע העבירה בכל אחד מארבעת האירועים נשוא תיק

זה, מתחמי העונש ההולמים הינם: לאישום הראשון: 24-40 חודשי מאסר בפועל; לאישום השני: 20-36 חודשי מאסר בפועל; לאישום השלישי: 6-12 חודשי מאסר בפועל; לאישום הרביעי: 3-8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סעי 40א(1) לחוק] (חלק מהדברים שלהלן חוזרים על עצמם עקב ההכרח לציין כשהם רלבנטיים בהתאם לסעיפי הנסיבות הנקובים בסעי 40א(1) לחוק): הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו [סעי 40א(1) לחוק] ובמשפחתו [סעי 40א(2) לחוק], הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירות ומהרשעתו [סעי 40א(3) לחוק], והעדור עבר פלילי [סעי 40א(11) לחוק] - הנאשם, בן כ - 37 שנה, אב לשתי בנות, ללא עבר פלילי, ויהא זה גזר דינו הראשון, ומאסרו הראשון. מתוך עדות עד הגנה לעונש מסי 2 י. (בעמי 14-16 לפרי, תמצית): בעסק המשפחתי עובדים פוטרו (נ/1, בעמי 4), משום שהמשפחה איבדה את היכולת לעמוד מול העלבונות שספגה, ובשל החרמת המוצרים והשירותים של העסק המשפחתי (נ/1, בעמי 4) עקב ההליך המשפטי. מספר חודשים לאחר פרסום הפרשה, מצבו הבריאותי של העד הדרדר, ומאז הוא בתהליך שיקומי [ראו גם: טיעונו בכתב של עד ההגנה 2 לעונש (נ/1)]; באסופת המסמכים בעניינו של הנאשם (נ/2), בין השאר, ישנו מכתב מש., בת זוגו של הנאשם ואם בנותיו, שכתבה על הקשיים שלה ושל המשפחה מאז חשיפת האישומים (ראו גם בעמי 33 לפרי, ובעמי 2 לתסקיר אודות הנאשם). עוד מתוך תסקיר שירות המבחן אודות הנאשם: בהיותו עצור חווה איום ופחד (בעי 2). נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו [סעי 40א(4) לחוק], מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה [סעי 40א(5) לחוק], ושיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק [סעי 40א(6) לחוק] - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1, לקח אחריות על מעשיו ועל הפגיעה במתלוננות, ובכך בעיקר חסך את העדת המתלוננות בביהמ"ש, וכן חסך טרחה וזמן. במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם גם כבר הפקיד פיצוי עבור המתלוננות כמפורט בהסדר הטיעון במ/2 [סעי 7(ב)] ולעיל. הנאשם ביקש את סליחתן של המתלוננות (ת/1 בעניינה של ש., ובעמי 36 לפרי), והביע בפני שירות המבחן עניין באפשרות של גישור פוגע-נפגע שיאפשר לו להתנצל בפני כל המתלוננות, אם הן יסכימו לכך (עמי 4 לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם).

מאמציו של הנאשם לחזור למוטב [סעי 40א(4) לחוק] - מתוך תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם

(תמצית): הנאשם פנה לטיפול באופן פרטי ולאחרונה שולב בקבוצה טיפולית למופנים בגין עבירות מין, שנמצאים בתנאים מגבילים, המשמשת גם כהכנה לטיפול ייעודי לעברייני מין (עמי 3 לתסקיר). במסגרת פיקוח המעצר שנמשך 6 חודשים מיום מעצרו בפקא"ל שירות המבחן נפגש עמו אחת לשבוע. הנאשם הגיע לפגישות כנדרש במהלך שיתף פעולה. (פירוט בעמי 3 לתסקיר, וכ פירוט שם לגבי יחסו ותפיסותיו של הנאשם). ניכרה התבוננות מעמיקה ביחס לאישומים נגדו, במסגרתה הנאשם הציג אלטרנטיבות להתנהלותו ושינויים חיוביים בתפיסותיו ביחס ליחסים בין אישיים, בכלל זה ניצול הנפגעות על ידו. תיאר דפוסי שתייה במסגרת בילוי. שירות המבחן התרשם כי לא עלה צורך בהמשך אבחון וטיפול בנושא השתייה. במהלך השיחות הנאשם הצליח לזהות צרכי סיכון אצלו (פירוט בעמי 3 לתסקיר). במסגרת האבחון הנוכחי כיום הוא מכיר בהתנהגותו הפוגענית לאורך השנים ומקבל על עצמו אחריות לפגיעה בקורבנותיו. מכיר בכך שהיה מרוכז בעצמו ובצרכיו ופעל מתוך עיוותי חשיבה מרובים, הן ביחס לעצמו והן ביחס לקורבנותיו. באשר למתלוננות, הנאשם כיום מבין

שהתנהג בצורה פוגענית ופגע בהן ללא הסכמתן (פירוט בעמי 4 לתסקיר). הנאשם ביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה על התנהגותו הפוגענית לאורך השנים, וכי מעוניין להעמיק בנסיבות ובמניעים שהובילו לדפוסי התנהלותו, ולהביא לשינוי יסודי בכל הקשור לתפיסת עולמו ויחסו לנשים. הנאשם השתלב בטיפול. עד כה השתתף הנאשם ב-10 מפגשים של קבוצה המיועדת לעצורי בית המואשמים בעבירות מין (פירוט בעמי 4 לתסקיר, וכן עוד פירוט שם לגבי ראייתו של הנאשם את הקבוצה, והערכת שירות המבחן). בנוסף, הנאשם פנה לטיפול באופן פרטי אצל קרימינולוגית שנפגשה עמו ועם בני משפחתו מספר פעמים (בעמי 4 לתסקיר). בין השאר, עם התקדמות ההליך הטיפולי הנאשם היה יותר ויותר מעוניין להבין את מעשיו ולמנוע הישנותם. כמו כן הביע חרטה, חשיבה על שיח מאחה והביע רצון לקבל טיפול. להתרשמות המטפלת, הנאשם בשל לטיפול בתחום עבירות המין (פירוט בעמי 4-5 לתסקיר). הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום (תמצית): ניכר כי במסגרת הקשר הממושך עמו, הנאשם משתף פעולה, מקבל אחריות על העבירות שביצע, מביע חרטה, מבין כי עליו לשאת בתוצאות מעשיו ומתקדם בהליך הטיפולי. קצין המבחן העריך כי הנאשם בעל כוחות להתמודד עם מצבו, ולו גם גורמי תמיכה יציבים. בנוסף, יוכל להיתרם מקשר טיפולי ושיקומי למניעת הישנות עבירות המין (עמי 5 לתסקיר), שיתרום לשיקומו ולהפחתה נוספת ברמת הסיכון הקיימת במצבו (עמי 6 לתסקיר). התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה [סעי 40א(7) לחוק] - כמפורט לעיל (תמצית): מתוך עדות עד הגנה לעונש מסי 1 י. (בעמי 13-14 לפר., תמצית): העד סיפר כי בשנת 2001 הנאשם הציל את בתו מאונס ותפס את התוקף; בתו של העד אמרה כי בשבילה הנאשם הוא "המלאך שהציל אותי ממוות". מתוך עדות עד הגנה לעונש מסי 2 י. (בעמי 14-16 לפר., תמצית): הנאשם הלך למכינה, לאחר מכן התגייס לצה"ל, ועבר אירועים מורכבים (נ/1, בעמי 1). הוא התנדב המון, היה פעיל באוניברסיטה, ומעורב בנושאים שונים. אנשים רבים פנו אליו לעזרה בהתרמות וגיוס כספים והוא תמיד הסכים, ללא תמורה (נ/1, בעמי 1). הוגשה אסופת מסמכים בעניינו של הנאשם (נ/2), שבה, בין השאר: מכתב מש., שכתב על העזרה שהעניק לו הנאשם לאחר שחזר בשאלה; מכתב מר. שעבדה עם הנאשם בהפקת אירועים אותם יזם, ביניהם אירועי תרומה; מכתב מיום 17.6.18 ממ. שהכירה את הנאשם כאשר כיהנה כסמנכ"ל עמותה, בו כתבה על עזרתו של הנאשם ביעוץ לעמותה, גיוס כספים ואירוח תערוכת אומנות; מכתב מיום 17.6.18 מי. שכיהן בתפקיד באוניברסיטה, אשר כתב על מעורבות הנאשם בגיבוש הרעיונות של האגודה מול האוניברסיטה ובגיבוש התוכנית הכלכלית של האגודה; מכתב מיום 21.5.18 (על נספחיו) מר. שקיימה אירועים במתחם קסטיאל שבבעלות משפחת הנאשם, ללא תמורה, והיא מודה לו; מכתב מל. שקיימה גם היא אירועים במתחם שבבעלות משפחת הנאשם, וכתבה על נדיבותו וטוב ליבו של הנאשם; מכתב מא. שכתב על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם כלוחם בזמ אינתיפאדת אל אקצה, בו איבדו חברים לוחמים, ועל התמיכה שנת לו הנאשם ברגעים קשים; מכתב מיום 4.6.18 מל. שכתב גם הוא על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם כלוחם בזמן האינתיפאדה, ועל תפקודו של הנאשם במצבי קיצון בצורה מצילת חיים; מכתב מש. בת זוגו של הנאשם ואם בנותיו, שכתבה על תמיכת הנאשם בה בזמן אשפוז לאחר תאונה, ועל תפקודו כאב למופת; מכתב מש. שכתב על שירותו הצבאי המשותף עם הנאשם שבלט באומץ ליבו ובחברותו (ראו באסופה נ/2, וגם לעיל).

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירות [סעי 40א(10) לחוק] - כ- 11 שנים ממועד ביצוע העבירה שבאישום ראשון, כשנתיים וחצי ממועד ביצוע העבירה שבאישום השני, למעלה מ-8 שנים ממועד ביצוע העבירה שבאישום השלישי, וכשלוש שנים וחצי ממועד ביצוע העבירה שבאישום הרביעי. בלי לגרוע מעצם חלופי הזמן, הרי שאין לראות כל עבירה מארבע העבירות

שביצע הנאשם כעומדת בפני עצמה, אלא זו מסכת של עבירות, ה"פרושות" על פני השנים, שהנאשם ביצע ברווחי זמן זו מזו, שוב ושוב.

נסיבות נוספות [סעי 40יב לחוק]:

לחומרא: א. על פי כתב האישום המתוקן במ/1: בחודש אוגוסט 2007 ביצע הנאשם את העבירה של ניסיון אינוס שבאישום ראשון; בחלוק פחות משלוש שנים - בין החודשים אפריל-מאי 2010 - ביצע הנאשם את העבירה של מעשה מגונה שבאישום שלישי; בחלוק כ-5 שנים - בחודש פברואר 2015 - ביצע הנאשם את העבירה של הטרדה מינית שבאישום רביעי; ובחלוק פחות משנה - בחודש דצמבר 2015 - ביצע הנאשם את העבירה של מעשה מגונה בכוח שבאישום שני. זו תמונת עבריינותו המינית של הנאשם, שאיננה חד פעמית; מידי פרק זמן, במהלך השנים, הנאשם שוב ביצע עבירת מין, כשהוא עושה זאת כל פעם כלפי מתלוננת אחרת, תוך שהנאשם מתעלם מרצונה, מכבודה ומזכותה על גופה, פולש לפרטיותה, ופוגע במתלוננות באופן חמור עד חמור מאד (כל מתלוננת והפגיעה בה) כמתואר לעיל. ב. הנאשם יכול היה להימנע מלבצע את

העבירות הן מלכתחילה, והן במהלך, לא כל שכן כשהמתלוננות/ות הבהירה/ו לנאשם במלל ו/או בהתנהגות, שהיא/הן אינה/ן מעוניינת/ות - כל מתלוננת, בכל אחד מהאישומים, כמפורט לעיל. ג. בעבירות המין נשוא אישומים שני-שלישי שביצע הנאשם, מצוות המחוקק היא שיוטל עונש מזערי של לפחות רבע מהעונש המירבי - רבע המורכב ממאסר בפועל יחד עם מאסר על תנאי [סעי 355 לחוק; סעי 27 לחוק (לענין אישום ראשון)]. לקולא: א. בלי לגרוע מחומרת העבירה של ניסיון אינוס שביצע הנאשם נשוא אישום ראשון הרי שבפסיקה יש שוני בענישה בגין עבירת ניסיון אינוס לעומת ענישה בגין העבירה המושלמת של אינוס. ב. בלי לגרוע מחומרת העבירה של הטרדה מינית שביצע הנאשם נשוא אישום רביעי, הרי שהנאשם הניח את ידו פעמיים על חזה של המתלוננת ק., וזאת מעל בגדיה (ראו בטיעון התביעה - בעמי 17 לפרי). ג. על פי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 19.6.18 - קצין המבחן העריך כי הנאשם יוכל להיתרם מקשר טיפולי ושיקומי למניעת הישנות עבירות המין (עמי 5 לתסקיר), שיתרום לשיקומו ולהפחתה נוספת ברמת הסיכון הקיימת במצבו (עמי 6 לתסקיר). שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכו ישולב בטיפול ייעודי, להטיל עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ולהפנותו להערכת מסוכנות מינית לצורך גיבוש תכנית לשיקום מונע בקהילה (עמי 6 לתסקיר). ד. הנאשם שהה במעצר בבית מעצר 70 ימים. הנאשם נמצא בפיקוח אלקטרוני ובמעצר בית עד היום, ללא הפרה - מזה כשנה וחמישה חודשים (עמי 35 לפרי). ה. לפי האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, בהיותו עצור, הנאשם חווה איום ופחד בהזדמנויות שונות. ו. לפי הראיות שהוגשו לביהמ"ש, העיסוק הציבורי-תקשורתי פגע בנאשם ובבני משפחתו (ראו בעדותו בביהמ"ש של עה/2, י., בעי 14-15 לפרי; ראו עוד במסמך נ/1, ובתמונות נ/3).

אי חריגה ממתחם העונש ההולם: בנסיבות תיק זה, לא מצאתי כי יש הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סעי 40 לחוק] או לקולא [סעי 40ד לחוק]; למאמציו של הנאשם להשתקם ולחזור למוטב כמתואר לעיל, יינתן ביטוי מתאים בקביעת מידת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

הרתעה: בענישה שתוטל על הנאשם, בנוסף לכל השיקולים דלעיל, יש גם צורך ממשי להרתיע עבריינים פוטנציאליים לבל יעברו עבירות מסוג העבירות שביצע הנאשם [סעי' 40 לחוק], וכן יש להרתיע את הנאשם עצמו מלבצע בעתיד עבירות מסוג העבירות שביצע [סעי' 40 לחוק]. לעניין רכיב ההרתעה בענישה, התייחס בית המשפט העליון, באומרו:

"... גורם מרכזי בגזירת הדין בעבירות מין הוא האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני מין פוטנציאליים ממימוש מזימותיהם. מכאן, הצור! להעביר להם מסר ברור, שיתבטא בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה, ובבידודם לתקופה ארוכה מן החברה" (ע"פ 5347/15 פלוני, מיום 20.4.16, בסעי' 10 לפסה"ד).

ועוד קבע בית המשפט העליון:

"...דומה שישנן עבירות אשר חורגות מהפגיעה בקרבן העבירה, וטמונה בהן תפיסה מוסרית וחברתית קלוקלת ומעוותת המחייבת החמרה מיוחדת. החמרה זו לא באה רק כדי להרתיע את העברין אלא בנוסף לכך! היא מבטאת סולם ערכים חברתי ראוי ומתוקן, ואף זו אחת מן הדרכים לבחינת עקרון ההלימה שקבע המחוקק. דרכים רבות לו למשפט להשמיע בהן את קולו ואחת מהן היא מדרג הענישה...בעבירות מין הפוגע מבקש לטשטש את פניו של האחר, להתעלם מזוהתו, מסיפור חייו, מרגשותיו ומכבודו, ולהפכו באחת לחפץ דומם לסיפוק תאוותו...חומרתן המיוחדת של עבירות אלה והן מטילות על החברה את החובה להסיר את הלואט שהושם על פני הקורבנות ולהשמיע את קולן דווקא במקום בו הוא נאלם" (ע"פ 8923/14 קרפציוב, מיום 12.4.16, בסעי' 5 לפסה"ד).

ועוד:

"...הניצול המיני של הזולת בדור! של כפייה, או תול! אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו כל חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה" (ע"פ 6072/17 ורון, מיום 12.3.18, בסעי' 36 לפסה"ד).

אציין: בנושא עונש מזערי (עונש "מינימום") - לנוכח טיעוני הצדדים אזכיר שלעניין העבירות שבהן הורשע הנאשם באישומים שני ושלישי (לעניין אישום ראשון - ראו אי תחולה של הוראת העונש המזערי כאמור בסעי' 27 לחוק העונשין), הרי שבית המשפט העליון קבע: "...כאשר נקבע בחוק עונש מזערי לעבירה, מוסמך בית המשפט להטילו כולו על דר! של מאסר על תנאי, מאסר בפועל או שילובם של השניים" (ע"פ 1079/16 נחמן, מיום 1.8.16, בסעי' 18 לפסה"ד), ועוד נקבע באותו הקשר: "...העונש המינימאלי כולל הן את רכיב המאסר בפועל והן את רכיב המאסר על תנאי" (ע"פ 4528/13 מוחמד, מיום 22.9.14, בסעי' 23 לפסה"ד, וראו גם: ע"פ 1867/00 גוטמן, מיום 27.6.00, בסעי' 4 לפסה"ד).

על כן:

לאור כל האמור לעיל, לרבות, מחד לחומרא, בעיקר - ארבע עבירות מין שביצע הנאשם, בארבע מתלוננות שונות - מסכת של ארבע עבירות שהנאשם ביצע במהלך השנים, תדירותן, הנסיבות הקשורות בביצוע כל אחת מהעבירות כמפורט בכתב האישום המתוקן במ/1 ולעיל, הפגיעה החמורה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות, הנזקים הקשים שנגרמו למתלוננות (באישומים 1-3) כתוצאה ממעשי הנאשם כעולה מ - ת/1 בעניין המתלוננת ש., ומתסקירי נפגעות העבירה ע. ו-ר., הצורך בהרתעה בענישה הן כלפי אחרים והן כלפי הנאשם עצמו, ומאיד! לקולא, הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1 ונטילת האחריות של הנאשם, כשבכך,

בעיקר, נחסכה העדת המתלוננות בבית המשפט, וכן טרחה וזמן; העדר עבר פלילי לנאשם; חלוף הזמן ממועד העבירות (אם כי כאמור אין לראות כל עבירה מהעבירות שביצע הנאשם כעומדת בפני עצמה, אלא זו מסכת של עבירות, ה"פרשות" על פני השנים, שהנאשם ביצע ברווחי זמן זה וזו, שוב ושוב); לאור האמור בתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם - מאמצי הנאשם לחזור למוטב, ההליך הטיפולי שהוא עובר, והמלצות קצין המבחן בעניינו; העובדה שהנאשם הפקיד את הכספים לפיצוי המתלוננות; התיקונים בכתב האישום המקורי; הראיות לעונש; הפגיעה במשפחת הנאשם (העדויות, המכתבים נ/1, נ/2, ובתסקיר אודות הנאשם); הנאשם שהיה במעצר 70 ימים ומזה כשנה וחמישה חודשים הוא נמצא במעצר בית בפיקוח אלקטרוני; השיקולים שהשמיעו ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש תפ"ח 65096-12-16 מדינת ישראל נ"י קסטיאל

ודברי הנאשם בביהמ"ש, מדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה תוך השוואה ואבחנה לעבירות שביצע הנאשם בתיק זה בנסיבות ביצוען, ולנאשם עצמו - לאור כל האמור לעיל אציע לחבריי להטיל על הנאשם, אלון קסטיאל, עונש מאסר בפועל כולל לכל האירועים [סי 40ג(ב) לחוק], ואלו הם העונשים:

1. 57 (חמישים ושבעה) חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו 70 ימים שבהם שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח.
2. 18 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן הי לפרק " בחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. 8 חודשי מאסר על תנאי, שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן הי לפרק " בחוק העונשין מסוג עוון (למעט העבירות שבסעי 4 להלן), לרבות ניסיון.

23 יולי 2018

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

4. 6 חודשי מאסר על תנאי, שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי אחד הסעיפים 348(ג) או 349 לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיפים 3, 5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998, והכל - לרבות ניסיון.

השופט גלעד נויטל,
סגן נשיא, אב"ד

5. פיצוי לכל אחת מארבע המתלוננות כמפורט בסעיף 7 (ב) להסדר הטיעון במ/2. לפי המידע שנמסר לביהמ"ש, הפיצוי הופקד במלואו בקופת ביהמ"ש. התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטיותן של המתלוננות לצורך העברת הפיצוי דלעיל אליהן.

השופטת טלי חיימוביץ:
אני מסכימה.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופט גרשון גונטובניק:
אני מסכים.

גרשון גונטובניק, שופט

סוף דבר:

אנו גוזרים אפוא, פה אחד, על הנאשם אלון קסטיאל את העונשים הבאים:

1. 57 (חמישים ושבעה) חודשי מאסר בפועל, מהם ינוכו 70 ימים שבהם שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח.
2. 18 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן הי לפרק יי בחוק העונשין מסוג פשע, לרבות ניסיון.
3. 8 חודשי מאסר על תנאי, שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן הי לפרק יי בחוק העונשין מסוג עוון (למעט העבירות שבסעי 4 להלן), לרבות ניסיון.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי, שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי אחד הסעיפים 348 (ג) או 349 לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיפים 3, 5 לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998, והכל - לרבות ניסיון. בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

23 יולי 2018

תפ"ח 65096-12-16 מדינת ישראל נ"י קסטיאל

5. פיצוי לכל אחת מארבע המתלוננות כמפורט בסעיף 7 (ב) להסדר הטיעון במ/2. לפי המידע שנמסר לביהמ"ש, הפיצוי הופקד במלואו בקופת ביהמ"ש. התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטיהן של המתלוננות לצורך העברת הפיצוי דלעיל אליהן.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א אב תשע"ח, 23 יולי 2018, במעמד הצדדים.

טלי חיימוביץ, שופטת
גרשון גונטובניק, שופט
השופט גלעד נויטל, סגן נשיא, אב"ד